सइति ॥ अत्यूर्ध्वशाखातः सीतासंमुखशाखायामवतीर्य द्रुमशब्दस्तदवयवपरः ॥ अतएवाग्रे द्रुमाश्रितमितिवक्ष्यति ॥ कृपणः मातुः सीतायाः दुःखदर्शनादीनः दूरात्प्रणिपत्य ततउपसृत्य समीपमागत्य ॥ १ ॥ राक्षसीनां निशाजागरतोनिद्राजाड्याद्विजटास्वप्नश्रवणजन्यभयेनात्मत्राणाय सीतैकशरणत्वेनोपेक्षणाच्च दैवानुग्रहाच्चाप्रत्यूहः सीताहनूमतोः संलापइतिबोध्यं ॥२॥ अथ लिंगैः सीतेति निश्चयेपि तयैव साक्षाद्वाचयितुमजानानइवपृच्छति ॥ कानुइति ॥ ३ ॥ विप्रकीर्णं भिन्नघटादिवप्रस्रुतं ॥ ४ ॥ कान्वित्यादिश्लोकद्वयोक्तार्थस्यैव प्रपंचः ॥ सुराणामिति ॥ सुरादिजातिमध्ये त्वंकाकिंजातीया ॥ ५॥ देवता प्रतिभासि ॥ दिव्यरूपलक्षणवत्वादितिभावः ॥ ६ ॥ कां

सोवतीर्यद्रुमात्तस्माद्विद्रुमप्रतिमाननः ॥ विनीतवेषःकृपणःप्रणिपत्योपसृत्यच ॥ १ ॥ तामब्रवीन्महातेजाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ शिरस्यंजलिमाधायसीतांमधुरयागिरा॥ २॥ कानुपद्मपलाशाक्षिक्लिष्टकौशेयवासिनि ॥ द्रुमस्यशाखामालंब्यतिष्ठसित्वमनिंदिता॥ ३॥ किमर्थंतवनेत्राभ्यांवारिस्रवतिशोकजं॥ पुंडरीकपलाशाभ्यांविप्रकीर्णमिवोदकं॥ ४॥ सुराणामसुराणांचनागगंधर्वरक्षसां॥ यक्षाणांकिन्नराणांचकात्वंभवसिशोभने॥ ५॥ कात्वंभवसिरुद्राणांमरुतांवावरानने॥ वसूनांवावरारोहेदेवताप्रतिभासिमे॥ ॥ ६॥ किन्नुचंद्रमसाहीनापतिताविबुधालयात्॥ रोहिणीज्योतिषांश्रेष्ठाश्रेष्ठासर्वगुणाधिका॥ ७॥ कात्वंभवसिकल्याणित्वमनिंदितलोचने॥ कोपाद्वायदिवामोहाद्भर्तारमसितेक्षणे॥ वसिष्ठंकोपयित्वात्वंवाऽसिकल्याण्यरुंधती॥८॥ कोनुपुत्रःपिताभ्राताभर्तावातेसुमध्यमे॥ अस्माल्लोकादमुंलोकंगतंत्वमनुशोचसि॥ ९॥

त्या रोहिणीत्वाशंका ॥ श्रेष्ठैःसर्वैर्गुणैरधिका ॥ एतदर्थे कात्वंभवसिकल्याणित्वमनिंदितलोचने इत्यर्धंप्रक्षिप्तं ॥७ ॥ कोपाद्वेति ॥ अत्रापि किंत्वितिसंबध्यते कोपादिना वसिष्ठं कोपयित्वा इहागता कल्याण्यरुंधती किंनुवाऽसि॥पातिव्रत्यादरुंधतीत्वशंका॥८ अथशोककारणं पुत्रादिवियोगोन्यद्वेति पृच्छति ॥ कोनुपुत्रइति अस्माल्लोकादमुंलोकं परलोकं गतं यं त्वमनुशोचसि सः पुत्रादिः कोन्वितियोजना ॥ ९ ॥